De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-6994

L 52

42. årgang

27. februar 1999

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

Fælles holdninger fastlagt af Rådet for Den Europæiske Union

1999/156/FUSP:

★ **Rådets afgørelse af 22. februar 1999 om ophævelse af fælles holdning 98/448/FUSP vedrørende Belarus** 1

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

★ **Rådets forordning (EF) nr. 423/1999 af 22. februar 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 975/98 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb** 2

Kommissionens forordning (EF) nr. 424/1999 af 26. februar 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 4

Kommissionens forordning (EF) nr. 425/1999 af 26. februar 1999 om fastsættelse af importtold for korn 6

Kommissionens forordning (EF) nr. 426/1999 af 26. februar 1999 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld og af forskuddet 9

Kommissionens forordning (EF) nr. 427/1999 af 26. februar 1999 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand 11

Kommissionens forordning (EF) nr. 428/1999 af 26. februar 1999 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren 13

Kommissionens forordning (EF) nr. 429/1999 af 26. februar 1999 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger 16

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

Kommissionens forordning (EF) nr. 430/1999 af 26. februar 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer 18

Kommissionens forordning (EF) nr. 431/1999 af 26. februar 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer 20

Kommissionens forordning (EF) nr. 432/1999 af 26. februar 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira 22

Kommissionens forordning (EF) nr. 433/1999 af 26. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 234. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EØF) nr. 1589/87 omhandlede løbende licitation 24

Kommissionens forordning (EF) nr. 434/1999 af 26. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 198. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation 25

Kommissionens forordning (EF) nr. 435/1999 af 26. februar 1999 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 26. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97 26

Kommissionens forordning (EF) nr. 436/1999 af 26. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsopkøbsprisen og de oksekødsmængder, der opkøbes ved intervention som følge af den 218. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger, der foretages i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89 28

Kommissionens forordning (EF) nr. 437/1999 af 26. februar 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 245/1999 og om forhøjelse til 103 605 t af den løbende licitation med henblik på eksport af byg, som er i det danske interventionsorgans besiddelse 29

Kommissionens forordning (EF) nr. 438/1999 af 26. februar 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 1735/98 og om forhøjelse til 5 282 t af den løbende licitation med henblik på eksport af byg, som er i det luxembourgske interventionsorgans besiddelse 31

Kommissionens forordning (EF) nr. 439/1999 af 26. februar 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 190/1999 om afholdelse af licitation for tilvejebringelse på fællesskabsmarkedet af svinekød til senere levering til Rusland 33

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 440/1999 af 26. februar 1999 om åbning af et toldkontingent for indførsel af særligt præferencerårørsukker fra AVS-landene til forsyning af raffinaderierne i perioden fra 1. marts til 30. juni 1999** 34

Kommissionens forordning (EF) nr. 441/1999 af 26. februar 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser 36

Kommissionens forordning (EF) nr. 442/1999 af 26. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation 38

DA

(Fortsættes på omslagets tredje side)

Indhold (fortsat)

Kommissionens forordning (EF) nr. 443/1999 af 26. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation 39

Kommissionens forordning (EF) nr. 444/1999 af 26. februar 1999 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer 40

Kommissionens forordning (EF) nr. 445/1999 af 26. februar 1999 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira 42

Kommissionens forordning (EF) nr. 446/1999 af 26. februar 1999 om bud for udførsel af sleben middelkornet ris og sleben rundkornet ris A til visse tredjelande, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2564/98 omhandlede licitation 44

Kommissionens forordning (EF) nr. 447/1999 af 26. februar 1999 om ændring af eksportrestitutionerne inden for fjerkrækødssektoren 45

Kommissionens forordning (EF) nr. 448/1999 af 26. februar 1999 om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager 47

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

1999/157/EF:

* **Kommissionens beslutning af 22. april 1998 om statsstøtte til Triptis Porzellan GmbH i. GV (under konkursbehandling) Thüringen** [1] *(meddelt under nummer K(1998) 1324)* 48

1999/158/EF:

* **Kommissionens beslutning af 16. februar 1999 om bemyndigelse af medlemsstaterne til undtagelsesvis at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF for planter af Vitis L., dog ikke frugter, med oprindelse i Kroatien** *(meddelt under nummer K(1999) 328)* 55

1999/159/EF:

Kommissionens beslutning af 18. februar 1999 om importlicenser for varer inden for oksekødsektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia *(meddelt under nummer K(1999) 374)* 58

Berigtigelser

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 422/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II (EFT L 50 af 26. 2. 1999) 60

DA

[1] EØS-relevant tekst

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE

af 22. februar 1999

om ophævelse af fælles holdning 98/448/FUSP vedrørende Belarus

(1999/156/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel J.2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 9. juli 1998 fastlagde Rådet fælles holdning 98/448/FUSP [1] om forbud mod at udstede visa til medlemmer af den belarussiske regering, efter at denne regering havde truffet en række foranstaltninger, der berørte flere af Den Europæiske Unions medlemsstaters ambassadørresidenser i diplomatkvarteret Drozdy i Minsk;

(2) den 25. januar 1999 besluttede Rådet, at disse visumrestriktioner kunne hæves, hvis den belarussiske regering overholdt de aftaler, der var indgået vedrørende Drozdy den 10. december 1998;

(3) idet Rådet på ny understreger, at det er interesseret i en fortsat konstruktiv dialog med Belarus, udtrykker det tilfredshed med, at den belarussiske regering indtil videre har opfyldt betingelserne i nævnte aftale;

(4) Rådet agter at følge udviklingen af situationen i Belarus nøje og om nødvendigt at tage denne afgørelse op til fornyet drøftelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Fælles holdning 98/448/FUSP ophæves.

2. Udviklingen i situationen for flere af Den Europæiske Unions medlemsstaters ambassadørresidenser i diplomatkvarteret Drozdy i Minsk overvåges nøje af Rådet, som formandskabet og Kommissionen regelmæssigt vil aflægge beretning til. Hvis situationen forværres, vil Rådet straks tage denne afgørelse op til revision.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Luxembourg, den 22. februar 1999.

På Rådets vegne

H.-F. von PLOETZ

Formand

[1] EFT L 195 af 11. 7. 1998, s. 1.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 423/1999

af 22. februar 1999

om ændring af forordning (EF) nr. 975/98 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 105A, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ([2]),

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 1 i forordning (EF) nr. 975/98 ([4]) fastsættes de tekniske specifikatikoner for de otte værdienheder, der indgår i den første række af euromønter; møntdirektørerne har på grundlag af forordning (EF) nr. 975/98 udarbejdet de mere detaljerede specifikationer, der er nødvendige for produktionen;

automatindustrien har efter en gennemgang af ovennævnte detaljerede specifikationer anmodet om, at 50-cent møntens vægt øges for at gøre det lettere at skelne denne mønt fra de øvrige og mindske risikoen for bedrageri; Den Europæiske Blindeorganisation har afprøvet eksemplarer udtaget af de første produktionsserier og klaget over den riflede rand på 50-cent og 10-cent mønten, som ikke svarede til riflingen på de prøveeksemplarer, den havde godkendt under høringsproceduren forud for vedtagelsen af forordning (EF) nr. 975/98; for at sikre, at brugerne accepterer det nye system, bør anmodningerne fra såvel automatindustrien som Den Europæiske Blindeorganisation efterkommes; for at opfylde automatindustriens anmodning er det nødvendigt at øge 50-cent møntens vægt fra 7 g til 7,8 g; for at opfylde Den Europæiske Blindeorganisations anmodning og undgå risiko for fejlfortolkning i fremtiden bør beskrivelsen af randen på 50-cent og 10-cent mønterne ændres fra »grov rifling« til »sinusformet rand«, som bedre afspejler den form på randen, som Den Europæiske Blindeorganisation oprindelig tilsluttede sig for disse to mønter;

det er vigtigt at begrænse ændringerne af de tekniske specifikationer til vægten på 50-cent mønten og randen på 10-cent og 50-cent mønten for ikke at bringe produktionstidsplanen og indførelsen af euromønterne den 1. januar 2002 i fare —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EF) nr. 975/98 foretages følgende ændringer i tabellen:

1) Fjerde række vedrørende 50-cent mønten ændres således:

   a) I tredje spalte ændres »1,69« til »1,88«.

   b) I fjerde spalte ændres »7« til »7,8«.

   c) I ottende spalte ændres »Grov rifling« til »Sinusformet rand«.

2) I sjette række vedrørende 10-cent mønten, ottende spalte, ændres »Grov rifling« til »Sinusformet rand«.

([1]) EFT C 296 af 24. 9. 1998, s. 10.
([2]) Udtalelse af 16. 11. 1998 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 18. 11. 1998 (EFT C 379 af 7. 12. 1998), Rådets fælles holdning af 21. 12. 1998 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Europa-Parlamentets afgørelse af 9. 2. 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([4]) EFT L 139 af 11. 5. 1998, s. 6.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overenstemmelse med traktaten, jf. dog artikel 109 K, stk. 1, og protokol nr. 11 og 12.

Udfærdiget i Luxembourg, den 22. februar 1999.

På Rådets vegne

H.-F. von PLOETZ

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 424/1999

af 26. februar 1999

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 [2], særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.
[2] EFT L 198 af 15. 7. 1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. februar 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode [1]	Fast importværdi
0702 00 00	052	90,4
	204	50,1
	212	103,1
	999	81,2
0707 00 05	068	120,6
	999	120,6
0709 10 00	220	297,7
	999	297,7
0709 90 70	052	117,8
	204	176,4
	999	147,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	71,4
	204	38,8
	212	42,6
	600	53,5
	624	53,7
	999	52,0
0805 20 10	204	97,2
	999	97,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	54,9
	204	71,1
	464	76,8
	600	89,4
	624	68,7
	999	72,2
0805 30 10	052	48,4
	600	55,6
	999	52,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	31,3
	388	135,9
	400	83,4
	404	87,3
	508	59,4
	512	108,7
	528	106,0
	706	107,2
	720	111,6
	728	67,1
	999	89,8
0808 20 50	388	84,8
	400	80,2
	512	81,2
	528	70,6
	624	61,2
	999	75,6

[1] Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 425/1999

af 26. februar 1999

om fastsættelse af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ([1]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96 ([2]),

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2519/98 ([4]), særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1766/92 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatserne i den fælles toldtarif for de produkter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2; i nævnte forordning er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, forhøjet med 55 % og med fradrag af cif-importprisen for den pågældende sending; dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif;

i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1766/92 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet;

i Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn;

importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft; den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering for den i bilag II til forordning (EF) nr. 1249/96 omhandlede referencebørs i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse;

for at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de repræsentative markedskurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden, for så vidt angår de flydende valutaer;

anvendelsen af forordning (EF) nr. 1249/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for korn som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
([2]) EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.
([3]) EFT L 161 af 29. 6. 1996, s. 125.
([4]) EFT L 315 af 25. 11. 1998, s. 7.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (EUR/ton)	Told ved indførsel ad luftvejene, pr. hav fra andre havne (2) (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	55,72	45,72
	af middelgod kvalitet (1)	65,72	55,72
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	53,82	43,82
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd (3)	53,82	43,82
	af middelgod kvalitet	87,59	77,59
	af ringe kvalitet	107,63	97,63
1002 00 00	Rug	95,20	85,20
1003 00 10	Byg, til udsæd	95,20	85,20
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd (3)	95,20	85,20
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	103,94	93,94
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd (3)	103,94	93,94
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	95,20	85,20

(1) For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten for hård hvede af middelgod kvalitet som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

(2) For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvøs Atlanterhavskyst.

(3) Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 eller 8 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 16. februar 1999 til 25. februar 1999)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/ton)	109,29	93,50	82,96	75,42	135,29 (**)	125,29 (**)	95,81 (**)
Præmie for Golfen (EUR/ton)	27,90	9,92	0,42	11,65	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/ton)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie (»discount«) på 10 EUR pr. ton (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).
(**) Fob Golf.

2. Fragt/omkostninger: Mexikanske Golf-Rotterdam: 11,48 EUR/ton; The Great Lakes-Rotterdam: 22,29 EUR/ton.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/ton (HRW2)
0,00 EUR/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 426/1999

af 26. februar 1999

om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld og af forskuddet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig stk. 3 og 10 i protokol nr. 4 om bomuld, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1553/95 ([1]),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1554/95 af 29. juni 1995 om fastsættelse af almindelige regler for støtteordningen vedrørende bomuld og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2169/81 ([2]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1419/98 ([3]), særlig artikel 3, 4 og 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 3 i forordning (EF) nr. 1554/95 fastsættes der en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld regelmæssigt på grundlag af de konstaterede verdensmarkedspriser for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld; det historiske forhold blev fastlagt i artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1201/89 af 3. maj 1989 om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1664/98 ([5]); hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes, fastlægges prisen på grundlag af den sidste fastsatte frist;

i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1554/95 fastsættes verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under hensyntagen til de højeste udbud og noteringer på verdensmarkedet blandt dem, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens; med henblik på denne fastsættelse udarbejdes der et gennemsnit for de udbud og noteringer, der konstateres på en eller flere europæiske børser for et produkt leveret cif en nordeuropæisk havn fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel; der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art; disse justeringer er fastsat i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1201/89;

anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau;

ifølge artikel 5, stk. 3a, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1554/95 er forskuddet på støtten lig med målprisen nedsat med verdensmarkedsprisen samt et fradrag, der beregnes efter den formel, der anvendes ved overskridelse af den maksimale garantimængde, men på grundlag af et nyt overslag over produktionen af ikke-egreneret bomuld forhøjet med mindst 7,5 %; det nye overslag over produktionen for produktionsåret 1998/99 og den tilsvarende procentsats for forhøjelsen er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2591/98 ([6]); efter denne metode fastsættes forskuddet for hver medlemsstat til nedenstående beløb —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1554/95 fastsættes til 25,696 EUR/100 kg.

2. Forskuddet på støtten som omhandlet i artikel 5, stk. 3a, andet afsnit i forordning (EF) nr. 1554/95 er:

— 58,494 EUR/100 kg for Spanien

— 48,289 EUR/100 kg for Grækenland

— 80,604 EUR/100 kg for de øvrige medlemsstater.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

([1]) EFT L 148 af 30. 6. 1995, s. 45.
([2]) EFT L 148 af 30. 6. 1995, s. 48.
([3]) EFT L 190 af 4. 7. 1998, s. 4.
([4]) EFT L 123 af 4. 5. 1989, s. 23.
([5]) EFT L 211 af 29. 7. 1998, s. 9.
([6]) EFT L 324 af 2. 12. 1998, s. 25.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 427/1999

af 26. februar 1999

om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker ([1]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1148/98 ([2]), særlig artikel 19, stk. 4, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 349/1999 ([3]), ændret ved forordning (EF) nr. 400/1999 ([4]);

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 349/1999 på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EF) nr. 349/1999 fastsatte eksportrestitutioner for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
([2]) EFT L 159 af 3. 6. 1998, s. 38.
([3]) EFT L 44 af 18. 2. 1999, s. 6.
([4]) EFT L 49 af 25. 2. 1999, s. 18.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. februar 1999 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

Produktkode	Restitutionsbeløb
	— EUR/100 kg —
1701 11 90 9100	43,39 (1)
1701 11 90 9910	43,04 (1)
1701 11 90 9950	(2)
1701 12 90 9100	43,39 (1)
1701 12 90 9910	43,04 (1)
1701 12 90 9950	(2)
	— EUR/1 % sakkarose × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,4717
	— EUR/100 kg —
1701 99 10 9100	47,17
1701 99 10 9910	47,17
1701 99 10 9950	47,17
	— EUR/1 % sakkarose × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,4717

(1) Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17a, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1785/81.

(2) Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 428/1999

af 26. februar 1999

om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1148/98 [2], særlig artikel 17, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordningen, og priserne for disse produkter i Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner i sukkersektoren [3], er restitutionen for 100 kilogram af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1785/81, og som udføres, lig med basisbeløbet multipliceret med indholdet af saccharose, i givet fald forhøjet med indholdet af andet sukker omregnet til saccharose; dette indhold af saccharose, som konstateres for det pågældende produkt, bestemmes efter bestemmelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95;

i henhold til artikel 17c i forordning (EØF) nr. 1785/81 skal basisbeløbet for restitutionen for sorbose udført i uforarbejdet stand være lig med basisbeløbet for restitutionen med fradrag af en hundrededel af den gældende produktionsrestitution, der i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1010/86 af 25. marts 1986 om almindelige regler for produktionsrestitution for sukker, der anvendes i den kemiske industri [4], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1148/98 [5], gælder for de varer, som er nævnt i bilaget til den pågældende forordning;

med hensyn til de andre varer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1785/81, og som er udført i uforarbejdet stand, skal basisbeløbet for restitutionen være lig med en hundrededel af et beløb, som beregnes under hensyntagen dels til forskellen mellem den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i områder uden underskud inden for Fællesskabet i den måned, for hvilken basisbeløbet er fastsat, og de noteringer eller priser for hvidt sukker, der er konstateret på verdensmarkedet, dels til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af basisprodukter fra Fællesskabet med henblik på udførsel af forarbejdede produkter til tredjelande og anvendelsen af produkter fra disse lande, som er godkendt til forædlingshandel;

anvendelsen af basisbeløbet kan indskrænkes til visse af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1785/81;

i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan der ydes restitution ved udførsel af de i artikel 1, stk. 1, litra f), g) og h), i forordningen omhandlede varer i uforarbejdet stand; restitutionens størrelse skal bestemmes for 100 kg tørstof under særlig hensyntagen til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer henhørende under KN-kode 1702 30 91, til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1785/81, og til de med de påtænkte udførsler forbundne økonomiske aspekter; for produkterne i litra f) og g) i nævnte stk. 1 ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95; for varerne i litra h) ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95;

ovennævnte restitutioner skal fastsættes hver måned; de kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser fører til, at restitutionerne for de pågældende varer fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

[1] EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
[2] EFT L 159 af 3. 6. 1998, s. 38.
[3] EFT L 214 af 8. 9. 1995, s. 16.
[4] EFT L 94 af 9. 4. 1986, s. 9.
[5] EFT L 159 af 3. 6. 1998, s. 38.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), f), g) og h), i forordning (EØF) nr. 1785/81, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. februar 1999 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

Produktkode	Restitutionsbeløb
	— EUR/100 kg tørstof —
1702 40 10 9100	47,17 (2)
1702 60 10 9000	47,17 (2)
1702 60 80 9100	89,62 (4)
	— EUR/1 % saccharose × 100 kg —
1702 60 95 9000	0,4717 (1)
	— EUR/100 kg tørstof —
1702 90 30 9000	47,17 (2)
	— EUR/1 % saccharose × 100 kg —
1702 90 60 9000	0,4717 (1)
1702 90 71 9000	0,4717 (1)
1702 90 99 9900	0,4717 (1) (3)
	— EUR/100 kg tørstof —
2106 90 30 9000	47,17 (2)
	— EUR/1 % saccharose × 100 kg —
2106 90 59 9000	0,4717 (1)

(1) Basisbeløbet anvendes ikke for sirup med en renhed under 85 % (forordning (EF) nr. 2135/95). Saccharoseindholdet bestemmes i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.

(2) Gælder kun for de i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95 nævnte produkter.

(3) Basisbeløbet anvendes ikke for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT L 355 af 5. 12. 1992, s. 12).

(4) Gælder kun for de i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95 nævnte produkter.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24. 12. 1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 429/1999

af 26. februar 1999

om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2547/98 [2], særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris [3], ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 [4], særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2681/74 af 21. oktober 1974 om fællesskabsfinansiering af udgifter i forbindelse med levering af landbrugsvarer som fødevarehjælp [5] er det fastsat, at den del af udgifterne, der svarer til eksportrestitutionerne fastsat på dette område i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, henhører under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen;

med henblik på at lette udarbejdelsen og forvaltningen af budgettet for Fællesskabets foranstaltninger i forbindelse med fødevarehjælp og for at medlemsstaterne kan få kendskab til omfanget af Fællesskabets medfinansiering af den nationale fødevarehjælp, bør størrelsen af restitutionerne for denne hjælp fastsættes;

de almindelige regler og gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 for eksportrestitutioner, anvendes for ovennævnte transaktioner med de fornødne ændringer;

i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes de særlige kriterier, der skal tages i betragtning ved beregningen af eksportrestitutionen for ris;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For foranstaltninger i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælp som led i internationale konventioner eller andre supplerende programmer, samt i forbindelse med andre EF-aktioner vedrørende gratis leverancer, fastsættes de restitutioner, der gælder for produkter fra korn- og rissektoren, som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
(2) EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.
(3) EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.
(4) EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.
(5) EFT L 288 af 25. 10. 1974, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. februar 1999 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger

(EUR/ton)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	38,00
1002 00 00 9000	74,00
1003 00 90 9000	51,00
1004 00 00 9400	61,00
1005 90 00 9000	49,00
1006 30 92 9100	142,00
1006 30 92 9900	142,00
1006 30 94 9100	142,00
1006 30 94 9900	142,00
1006 30 96 9100	142,00
1006 30 96 9900	142,00
1006 30 98 9100	142,00
1006 30 98 9900	142,00
1006 30 65 9900	142,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	49,00
1101 00 15 9100	52,00
1101 00 15 9130	52,00
1102 20 10 9200	70,01
1102 20 10 9400	60,01
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	66,86
1103 11 10 9200	30,00
1103 11 90 9200	30,00
1103 13 10 9100	90,02
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	109,24
1104 21 50 9100	89,14

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 430/1999

af 26. februar 1999

om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2598/95 [2], særlig artikel 2, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 391/92 [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 224/1999 [4], fastsættes støtten for levering af kornprodukter til de oversøiske franske departementer (OD); under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til OD fastsættes på ny som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 391/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 356 af 24. 12. 1991, s. 1.
[2] EFT L 267 af 9. 11. 1995, s. 1.
[3] EFT L 43 af 19. 2. 1992, s. 23.
[4] EFT L 23 af 30. 1. 1999, s. 28.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. februar 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer

(EUR/ton)

Produkt (KN-kode)	Støttebeløb			
	Destination			
	Guadeloupe	Martinique	Fransk Guyana	Réunion
Blød hvede (1001 90 99)	44,00	44,00	44,00	47,00
Byg (1003 00 90)	57,00	57,00	57,00	60,00
Majs (1005 90 00)	55,00	55,00	55,00	58,00
Hård hvede (1001 10 00)	12,00	12,00	12,00	16,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 431/1999

af 26. februar 1999

om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96 [2], særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1832/92 [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 225/1999 [4], fastsættes støtten for levering af kornprodukter til De Kanariske Øer; under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til De Kanariske Øer fastsættes på ny som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1832/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.
[2] EFT L 320 af 11. 12. 1996, s. 1.
[3] EFT L 185 af 4. 7. 1992, s. 26.
[4] EFT L 23 af 30. 1. 1999, s. 30.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. februar 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

(EUR/ton)

Produkter (KN-kode)		Støttebeløb
Blød hvede	(1001 90 99)	41,00
Byg	(1003 00 90)	54,00
Majs	(1005 90 00)	52,00
Hård hvede	(1001 10 00)	8,00
Havre	(1004 00 00)	64,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 432/1999

af 26. februar 1999

om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 562/98 ([2]), særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1833/92 ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2750/98 ([4]), fastsættes støtten for levering af kornprodukter til Azorerne og Madeira; under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til Azorerne og Madeira fastsættes på ny som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1833/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 1.
([2]) EFT L 76 af 13. 3. 1998, s. 6.
([3]) EFT L 185 af 4. 7. 1992, s. 28.
([4]) EFT L 345 af 19. 12. 1998, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. februar 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

(EUR/ton)

Produkter (KN-kode)		Støttebeløb	
		Destination	
		Azorerne	Madeira
Blød hvede	(1001 90 99)	41,00	41,00
Byg	(1003 00 90)	54,00	54,00
Majs	(1005 90 00)	52,00	52,00
Hård hvede	(1001 10 00)	8,00	8,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 433/1999

af 26. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 234. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EØF) nr. 1589/87 omhandlede løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96 ([2]), særlig artikel 7a, stk. 1, første afsnit, og stk 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1589/87 af 5. juni 1987 om interventionsorganernes opkøb af smør ved licitation ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999 ([4]), fastsættes der i betragtning af de bud, der modtages for hver licitation, en maksimumsopkøbspris ud fra den gældende interventionspris, eller det besluttes ikke at tage licitationen til følge;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 234. licitation, der gennemføres i henhold til forordning (EØF) nr. 1589/87, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløber den 23. februar 1999, fastsættes maksimumsopkøbsprisen til 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
([2]) EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.
([3]) EFT L 146 af 6. 6. 1987, s. 27.
([4]) EFT L 16 af 21. 1. 1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 434/1999

af 26. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 198. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96 [2], særlig artikel 7a, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncentreret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet [3], senest ændret ved fororordning (EF) nr. 124/1999 [4], afholder interventionsorganerne en løbende licitation for ydelse af støtte til koncentreret smør; i artikel 6 i nævnte forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en maksimumsstøtte for koncentreret smør med et indhold af fedtstof på mindst 96 %, eller det besluttes ikke at tage licitationen til følge; størrelsen af destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed;

med henblik på de bud, der er afgivet, bør maksimumsstøtten fastsættes på nedennævnte niveau, og destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 198. særlige licitation i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation fastsættes maksimumsstøtten samt destinationssikkerheden således:

— maksimumsstøtten:	117 EUR/100 kg
— destinationssikkerheden:	129 EUR/100 kg

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
(2) EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.
(3) EFT L 45 af 21. 2. 1990, s. 8.
(4) EFT L 16 af 21. 1. 1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 435/1999

af 26. februar 1999

om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 26. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96 [2], særlig artikel 6, stk. 3 og 6, og artikel 12, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999 [4], sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør; i artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgspris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for fløde, smør og koncentreret smør, der kan differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og den valgte fremgangsmåde, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning; størrelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 26. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
(2) EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.
(3) EFT L 350 af 20. 12. 1997, s. 3.
(4) EFT L 16 af 21. 1. 1999, s. 19.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. februar 1999 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 26. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør ≥ 82 %	Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Maksimumsstøttebeløb	Smør ≥ 82 %		95	91	95	91
	Smør < 82 %		92	88	—	—
	Koncentreret smør		117	113	117	113
	Fløde		—	—	40	38
Forarbejdningssikkerhed	Smør		105	—	105	—
	Koncentreret		129	—	129	—
	Fløde		—	—	44	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 436/1999

af 26. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsopkøbsprisen og de oksekødsmængder, der opkøbes ved intervention som følge af den 218. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger, der foretages i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød [1] senest ændret ved forordning (EF) nr. 1633/98 [2], særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 2456/93 af 1. september 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 for så vidt angår de generelle og de særlige interventionsforanstaltninger for oksekød [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2812/98 [4], blev der indledt en licitation ved artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation [5], senest ændret ved forordning (EF) nr. 136/1999 [6];

i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2456/93 fastsættes der eventuelt en maksimumsopkøbspris for kvalitet R3 for hver dellicitation, under hensyntagen til de modtagne bud; ifølge artikel 13, stk. 2, kan det besluttes ikke at tage licitationen til følge; ifølge samme forordnings artikel 14 accepteres der kun bud, som højst svarer til nævnte maksimumspris, dog uden at overskride gennemsnitsprisen på det nationale eller regionale marked, forhøjet med beløbet nævnt i stk. 1;

efter at de bud, der blev indgivet ved den 218. dellicitation, er gennemgået, og der ifølge artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 805/68 er taget hensyn til kravene om en rimelig markedsstøtte samt den sæsonmæssige udvikling i slagtningerne og priserne, bør licitationen ikke tages til følge for kategori A; maksimumsopkøbsprisen samt den mængde, der kan accepteres til intervention, bør fastsættes for kategori C;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 218. dellicitation, der blev indledt ved forordning (EØF) nr. 1627/89, gælder følgende:

a) For kategori A fastsættes, at licitationen ikke tages til følge.

b) For kategori C fastsættes:

— maksimumsopkøbsprisen til 232,50 EUR/100 kg for hele og halve slagtekroppe af kvalitet R3

— den accepterede maksimumsmængde for hele og halve slagtekroppe til 1 156 tons.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.
(2) EFT L 210 af 28. 7. 1998, s. 17.
(3) EFT L 225 af 4. 9. 1993, s. 4.
(4) EFT L 349 af 24. 12. 1998, s. 47.
(5) EFT L 159 af 10. 6. 1989, s. 36.
(6) EFT L 17 af 22. 1. 1999, s. 26.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 437/1999

af 26. februar 1999

om ændring af forordning (EF) nr. 245/1999 og om forhøjelse til 103 605 t af den løbende licitation med henblik på eksport af byg, som er i det danske interventionsorgans besiddelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 923/96 ([2]), særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93 ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 39/1999 ([4]), er der fastsat procedurer og betingelser for salg af korn fra interventionsorganerne;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 245/1999 ([5]), blev der åbnet en løbende licitation med henblik på eksport af 75 000 t byg, som er i det danske interventionsorgans besiddelse; Danmark har meddelt Kommissionen, at dets interventionsorgan har til hensigt at forhøje den i licitationen udbudte mængde med henblik på eksport med 28 605 t; den samlede mængde byg, der af dets interventionsorgan udbydes i licitation, bør derfor forhøjes til 103 605 t;

som følge af den forhøjede licitationsmængde er det nødvendigt at ændre fortegnelsen over områder og lagermængder; bilag I til forordning (EF) nr. 245/1999 bør derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 245/1999 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2 affattes således:

»*Artikel 2*

1. Licitationen omfatter maksimalt 103 605 t byg med henblik på eksport til alle tredjelande undtagen Amerikas Forenede Stater, Canada og Mexico.

2. Oplagringsområderne for de 103 605 t byg er anført i bilag I.«

2) Bilag I erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
([2]) EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.
([3]) EFT L 191 af 31. 7. 1993, s. 76.
([4]) EFT L 5 af 9. 1. 1999, s. 64.
([5]) EFT L 27 af 2. 2. 1999, s. 11.

BILAG

»BILAG I

(t)

Oplagringssted	Mængde
Jylland	69 574
Fyn	7 999
Sjælland	26 032«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 438/1999

af 26. februar 1999

om ændring af forordning (EF) nr. 1735/98 og om forhøjelse til 5 282 t af den løbende licitation med henblik på eksport af byg, som er i det luxembourgske interventionsorgans besiddelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 923/96 ([2]), særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93 ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 39/1999 ([4]), er der fastsat procedurer og betingelser for salg af korn fra interventionsorganerne;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1735/98 ([5]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2043/98 ([6]) blev der åbnet en løbende licitation med henblik på eksport af 3 981 t byg, som er i det luxembourgske interventionsorgans besiddelse; Luxembourg har meddelt Kommissionen, at dets interventionsorgan har til hensigt at forhøje den i licitationen udbudte mængde med henblik på eksport med 1 301 t; den samlede mængde byg, der af dets interventionsorgan udbydes i licitation, bør derfor forhøjes til 5 282 t;

som følge af den forhøjede licitationsmængde er det nødvendigt at ændre fortegnelsen over områder og lagermængder; bilag I til forordning (EF) nr. 1735/98 bør derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1735/98 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2 affattes således:

»*Artikel 2*

1. Licitationen omfatter maksimalt 5 282 t byg med henblik på eksport til alle tredjelande undtagen Amerikas Forenede Stater, Canada og Mexico.

2. Oplagringsområderne for de 5 282 t byg er anført i bilag I.«

2) Bilag I erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
([2]) EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.
([3]) EFT L 191 af 31. 7. 1993, s. 76.
([4]) EFT L 5 af 9. 1. 1999, s. 64.
([5]) EFT L 217 af 5. 8. 1998, s. 13.
([6]) EFT L 263 af 26. 9. 1998, s. 15.

BILAG

»BILAG I

(t)

Oplagringssted	Mængde
Luxembourg	5 282«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 439/1999

af 26. februar 1999

om ændring af forordning (EF) nr. 190/1999 om afholdelse af licitation for tilvejebringelse på fællesskabsmarkedet af svinekød til senere levering til Rusland

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2802/98 af 17. december 1998 om et program for levering af landbrugsprodukter til Den Russiske Føderation ([1]), særlig artikel 4, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 111/1999 ([2]) blev der fastsat almindelige gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2802/98;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 190/1999 ([3]) blev der indledt en licitation for tilvejebringelse på fællesskabsmarkedet af svinekød til senere levering til Rusland; perioderne for indgivelse af bud blev ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 385/1999 ([4]);

i forbindelse med ovennævnte licitation bør der foretages en præcisering af betingelserne for produktets udlevering til transportøren med fastsættelse af det minimale dagstempo for lastning på leveringsstedet samt af det tidspunkt, fra hvilket de forskellige omkostninger ved forlænget oplagring af produkter påhviler transportøren;

i betragtning af perioden for indgivelse af bud bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende;*

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 2 i forordning (EF) nr. 190/1999 foretages følgende ændringer:

1) i første afsnit indsættes som litra d):

»d) udlevering af produkter til transportøren inden påbegyndelsen af lastningen inden for en periode på mindst ti dage fra de i bilag II fastsatte datoer. Ud over denne periode påhviler det beløb, der er anført i buddet efter artikel 5, stk. 1, litra g), punkt 4), i forordning (EF) nr. 111/1999 tilslagsmodtageren.«

2) andet afsnit affattes således:

»Buddet skal indeholde udleveringsstedets (kølelagrets) nøjagtige adresse, hvor alle produkter i et og samme parti skal forefindes. Dette sted skal være let tilgængeligt for transportørens overtagelse af produkterne og sikre lastning af 100 t pr. arbejdsdag.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 349 af 24. 12. 1998, s. 12.
([2]) EFT L 14 af 19. 1. 1999, s. 3.
([3]) EFT L 21 af 28. 1. 1999, s. 14.
([4]) EFT L 46 af 20. 2. 1999, s. 48.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 440/1999

af 26. februar 1999

om åbning af et toldkontingent for indførsel af særligt præferencerårørsukker fra AVS-landene til forsyning af raffinaderierne i perioden fra 1. marts til 30. juni 1999

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker ([1]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1148/98 ([2]), særlig artikel 14, stk. 2, og artikel 37, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 37 i forordning (EØF) nr. 1785/81 er det fastsat, at i produktionsårene 1995/96 til 2000/2001 opkræves der med henblik på en hensigtsmæssig forsyning af EF-raffinaderierne en særlig nedsat afgift ved indførsel af råt rørsukker med oprindelse i lande, med hvilke Fællesskabet har indgået leveringsaftaler på præferencevilkår; for tiden er der ved Rådets afgørelse 95/284/EF ([3]) kun indgået sådanne aftaler med AVS-landene, der er parter i protokol nr. 8 om AVS-sukker, der er knyttet som bilag til den fjerde AVS-EØF-konvention, og med Republikken Indien;

de mængder særligt præferencesukker, som kan indføres, fastlægges efter artikel 37 i forordning (EØF) nr. 1785/81 på grundlag af en foreløbig årsopgørelse for EF; en sådan opgørelse viste, at det er nødvendigt at indføre råsukker og åbne toldkontingenter for produktionsåret 1998/99 til nedsat særafgift som fastsat i ovennævnte aftaler for at dække EF-raffinaderiernes behov i en del af nævnte produktionsår; ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1375/98 ([4]) blev der således åbnet kontingenter for perioden 1. juli 1998 til 28. februar 1999; der foreligger nu oplysninger om forventet produktion af råt rørsukker for produktionsåret 1998/99; de nødvendige kontingenter bør derfor åbnes for anden del af produktionsåret; på grund af de forventede maksimale raffineringsbehov, der er fastsat pr. medlemsstat, og de mængder, der mangler ifølge opgørelsen, bør der gives importtilladelser pr. raffineringsmedlemsstat for perioden fra 1. marts til 30. juni 1999;

i ovennævnte aftaler er det fastsat, at de pågældende raffinaderier skal betale en minimumsopkøbspris svarende til den garanterede pris for råsukker, nedsat med den tilpasningsstøtte, der er fastsat for det pågældende produktionsår; denne minimumspris bør derfor fastsættes under hensyntagen til de priselementer, der gælder for produktionsåret 1998/99;

for at undgå en afbrydelse af forsyningerne bør det fastsættes, at de pågældende medlemsstater for de mængder, der kan indføres efter forordning (EF) nr. 1375/98, og for hvilke der ikke blev ansøgt om licenser inden den 28. februar 1999, bemyndiges til at udstede dem efter nævnte dato i produktionsåret 1998/99;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For perioden fra 1. marts til 30. juni 1999 åbnes der i forbindelse med afgørelse 95/284/EF med henblik på indførsel af råt rørsukker til raffinering et toldkontingent på 69 000 tons udtrykt som hvidt sukker med oprindelse i de i afgørelsen nævnte AVS-lande.

Dette toldkontingent tilegnes løbenummer 09.4097.

Artikel 2

1. Der opkræves en nedsat særafgift på 5,41 EUR/100 kg råsukker af standardkvalitet ved indførsel af den i artikel 1 nævnte mængde.

2. Den minimumsopkøbspris, som EF-raffinaderierne skal betale, fastsættes for den i artikel 1 omhandlede periode til 49,68 EUR/100 kg råsukker af standardkvalitet, jf. dog artikel 7 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1916/95 ([5]).

Artikel 3

Nedennævnte medlemsstater bemyndiges til i forbindelse med det i artikel 1 fastsatte kontingent og på de i artikel 2, stk. 1, omhandlede betingelser at indføre følgende manglende mængder udtrykt som hvidt sukker:

([1]) EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
([2]) EFT L 159 af 3. 6. 1998, s. 38.
([3]) EFT L 181 af 1. 8. 1995, s. 22.
([4]) EFT L 185 af 30. 6. 1998, s. 43.
([5]) EFT L 184 af 3. 8. 1995, s. 18.

a) 15 000 tons, for så vidt angår Finland
b) 39 500 tons, for så vidt angår det franske hovedland
c) 14 500 tons, for så vidt angår det kontinentale Portugal
d) 0 tons, for så vidt angår Det Forenede Kongerige.

Artikel 4

De i artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1375/98 omhandlede medlemsstater bemyndiges til for de i nævnte artikel omhandlede mængder, for hvilke der ikke blev indgivet ansøgninger om importlicenser inden den 1. marts 1999, at udstede sådanne licenser med henblik på deres indførsel og raffinering indtil den 30. juni 1999.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 441/1999

af 26. februar 1999

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 192/88 ([2]), særlig artikel 13, stk, 3, andet afsnit, og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem de noteringer eller priser, som gælder på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling, dels for så vidt angår de disponible mængder af ris og brudris og deres priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt angår priserne for ris og brudris på verdensmarkedet; ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på rismarkedet og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel, samt at tage hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekt og interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked samt de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, som indgås i henhold til traktatens artikel 228;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76 ([3]) fastsættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af den udførte ris end dette maksimale indhold;

der er mulighed for udførsel af en mængde på 3 000 t ris til visse destinationer; det vil være hensigtsmæssigt at anvende fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95 ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/98 ([5]); der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

i artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes særlige kriterier, der skal lægges til grund ved beregningen af eksportrestitutionen for ris og brudris;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelsessted;

af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en særlig restitution for det pågældende produkt;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på rismarkedet, særlig på noteringerne eller priserne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning;

i forbindelse med forvaltningen af de mængdebegrænsninger, der følger af Fællesskabets forpligtelser i forhold til WTO, bør udstedelsen af eksportlicenser med restitution begrænses;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 nævnte produkter, med undtagelse af de produkter, der er nævnt i stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget.

Artikel 2

Bortset fra den i bilaget fastsatte mængde på 3 000 t suspenderes udstedelsen af eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

([1]) EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.
([2]) EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.
([3]) EFT L 154 af 15. 6. 1976, s. 11.
([4]) EFT L 117 af 24. 5. 1995, s. 2.
([5]) EFT L 56 af 26. 2. 1998, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. februar 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

(EUR/t)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
1006 20 11 9000	01	74,00
1006 20 13 9000	01	74,00
1006 20 15 9000	01	74,00
1006 20 17 9000	—	—
1006 20 92 9000	01	74,00
1006 20 94 9000	01	74,00
1006 20 96 9000	01	74,00
1006 20 98 9000	—	—
1006 30 21 9000	01	74,00
1006 30 23 9000	01	74,00
1006 30 25 9000	01	74,00
1006 30 27 9000	—	—
1006 30 42 9000	01	74,00
1006 30 44 9000	01	74,00
1006 30 46 9000	01	74,00
1006 30 48 9000	—	—
1006 30 61 9100	01	92,00
	02	—
	03	—
	04	—
	05	98,00
1006 30 61 9900	01	92,00
	04	—
1006 30 63 9100	01	92,00
	02	—
	03	—
	04	—
	05	98,00
1006 30 63 9900	01	92,00
	04	—
1006 30 65 9100	01	92,00
	02	—
	03	—
	04	—
	05	98,00

(EUR/t)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
1006 30 65 9900	01	92,00
	04	—
1006 30 67 9100	05	98,00
1006 30 67 9900	—	—
1006 30 92 9100	01	92,00
	02	—
	03	—
	04	—
	05	98,00
1006 30 92 9900	01	92,00
	04	—
1006 30 94 9100	01	92,00
	02	—
	03	—
	04	—
	05	98,00
1006 30 94 9900	01	92,00
	04	—
1006 30 96 9100	01	92,00
	02	—
	03	—
	04	—
	05	98,00
1006 30 96 9900	01	92,00
	04	—
1006 30 98 9100	05	98,00
1006 30 98 9900	—	—
1006 40 00 9000	—	—

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Liechtenstein, Schweiz, kommunerne Livigno og Campione d'Italia; restitutionerne fastsat efter fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1162/95 for udførsel af en mængde udtrykt som sleben ris, på 2 000 t

02 Zone I, II, III, VI

03 Zone IV, V, VII c), Canada og zone VIII, med undtagelse af Surinam, Guyana og Madagaskar

04 Bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87

05 Ceuta og Melilla; eksportrestitutionerne er fastsat efter fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1162/95 for en mængde på i alt 1 000 t.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 442/1999

af 26. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ([1]), ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ([2]), særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2566/98 ([3]) blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ([5]), kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 30 67 til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 22. indtil den 25. februar 1999 til 326,00 EUR/ton inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.
([2]) EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.
([3]) EFT L 320 af 28. 11. 1998, s. 49.
([4]) EFT L 61 af 7. 3. 1975, s. 25.
([5]) EFT L 35 af 15. 2. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 443/1999

af 26. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ([2]), særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2565/98 ([3]), blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ([5]), kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande fra Europa fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 22. indtil den 25. februar 1999 til 125,00 EUR/ton inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.
([2]) EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.
([3]) EFT L 320 af 28. 11. 1998, s. 46.
([4]) EFT L 61 af 7. 3. 1975, s. 25.
([5]) EFT L 35 af 15. 2. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 444/1999

af 26. februar 1999

om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96 [2], særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1601/92 er det fastsat, at De Kanariske Øers risforsyningsbehov med hensyn til mængder, priser og kvalitet dækkes gennem tilvejebringelse af EF-ris på afsætningsvilkår som ved fritagelse for importafgift, hvilket betyder, at der skal ydes støtte for leverancer med oprindelse i Fællesskabet; ved fastsættelsen af denne støtte bør der tages hensyn bl. a. til omkostningerne ved de forskellige forsyningskilder og især prisgrundlaget for eksport til tredjelande;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/94 [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 825/98 [4], fastsættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for De Kanariske Øer vedrørende visse landbrugsprodukter, herunder ris;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for ris, og især på noteringerne eller priserne for disse produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører, at støtten for forsyninger til De Kanariske Øer fastsættes som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1601/92 fastsættes støtten for levering af ris med oprindelse i Fællesskabet under den særlige forsyningsordning for De Kanariske Øer som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.
(2) EFT L 320 af 11. 12. 1996, s. 1.
(3) EFT L 296 af 17. 11. 1994, s. 23.
(4) EFT L 117 af 21. 4. 1998, s. 5.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. februar 1999 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

(EUR/ton)

Produktkode	Støttebeløb
Sleben ris (1006 30)	106,00
Brudris (1006 40)	23,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 445/1999

af 26. februar 1999

om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96 ([2]), særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1600/92 er det fastsat, at Azorernes og Madeiras risforsyningsbehov med hensyn til mængder, priser og kvalitet dækkes gennem tilvejebringelse af EF-ris på afsætningsvilkår som ved fritagelse for importafgift, hvilket betyder, at der skal ydes støtte for leverancer med oprindelse i Fællesskabet; ved fastsættelsen af denne støtte bør der tages hensyn bl.a. til omkostningerne ved de forskellige forsyningskilder og især prisgrundlaget for eksport til tredjelande;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1696/92 ([3]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2596/93 ([4]), fastsættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for Azorerne og Madeira vedrørende visse landbrugsprodukter, herunder ris; ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1983/92 af 16. juli 1992 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for Azorerne og Madeira vedrørende risprodukter og om udarbejdelse af opgørelsen over forsyningsbehovene ([5]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1683/94 ([6]), er der fastsat bestemmelser, der supplerer eller fraviger bestemmelserne i ovennævnte forordning;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for ris, og især på noteringerne eller priserne for disse produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører, at støtten for forsyninger til Azorerne og Madeira fastsættes som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1600/92 fastsættes støtten for levering af ris med oprindelse i Fællesskabet under den særlige forsyningsordning for Azorerne og Madeira som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 1.
([2]) EFT L 320 af 11. 12. 1996, s. 1.
([3]) EFT L 179 af 1. 7. 1992, s. 6.
([4]) EFT L 238 af 23. 9. 1993, s. 24.
([5]) EFT L 198 af 17. 7. 1992, s. 37.
([6]) EFT L 178 af 12. 7. 1994, s. 53.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. februar 1999 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

(EUR/ton)

Produktkode	Støttebeløb	
	Destination	
	Azorerne	Madeira
Sleben ris (1006 30)	106,00	106,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 446/1999

af 26. februar 1999

om bud for udførsel af sleben middelkornet ris og sleben rundkornet ris A til visse tredjelande, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2564/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 [2], særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2564/98 [3], blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 [4], senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 [5], kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning;

under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 22. indtil den 25. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2564/98 omhandlede licitation over restitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris, middelkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.
[2] EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.
[3] EFT L 320 af 28. 11. 1998, s. 43.
[4] EFT L 61 af 7. 3. 1975, s. 25.
[5] EFT L 35 af 15. 2. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 447/1999

af 26. februar 1999

om ændring af eksportrestitutionerne inden for fjerkrækødssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2916/95 ([2]), særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne inden for fjerkrækødssektoren er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 395/1999 ([3]);

anvendelsen af de i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2777/75 fastsatte kriterier på de oplysninger, som Kommissionen for øjeblikket har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EF) nr. 395/1999 den ændrede fastsatte eksportrestitutioner for de i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2777/75 nævnte produkter, ændres i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 282 af 1. 11. 1975, s. 77.
([2]) EFT L 305 af 19. 12. 1995, s. 49.
([3]) EFT L 48 af 24. 2. 1999, s. 11.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. februar 1999, om ændring af eksportrestitutionerne inden for fjerkrækødssektoren

Produktkode	Restitutionens destination ([1])	Restitutionsbeløb
		EUR/100 stk.
0105 11 11 9000	01	1,40
0105 11 19 9000	01	1,40
0105 11 91 9000	01	1,40
0105 11 99 9000	01	1,40
		EUR/100 kg
0207 12 10 9900	02	28,00
0207 12 90 9190	02	28,00
0207 12 90 9990	02	28,00

([1]) Destinationerne er følgende:

01 Alle destinationer med undtagelse af Amerikas Forenede Stater

02 Angola, Saudi-Arabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, Oman, De Forenede Arabiske Emirater, Jordan, Yemen, Libanon, Irak og Iran.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 448/1999

af 26. februar 1999

om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2190/96 af 14. november 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/98 ([2]), særlig artikel 5, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

De vejledende mængder for andre eksportlicenser af type B end dem, der ansøges om i forbindelse med fødevarehjælp, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2776/98 ([3]);

i betragtning af de oplysninger, som Kommissionen råder over dags dato, er de vejledende mængder for æbler til den geografiske destinationsgruppe XY, som er fastsat for den igangværende eksportperiode, allerede overskredet eller kan snart blive overskredet; denne overskridelse vil skade ordningen for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager;

for at råde bod på denne situation bør der ske en afvisning af ansøgninger om licenser af type B for æbler til den geografiske destinationsgruppe XY, der udføres efter den 26. februar 1999, indtil udgangen af den igangværende eksportperiode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For æbler til den geografiske destinationsgruppe XY afvises de ansøgninger om eksportlicenser af type B, der indgives efter artikel 1 i forordning (EF) nr. 2776/98, og for hvilke produkternes udførselsangivelse blev antaget efter den 26. februar, men inden den 17. marts 1999.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 292 af 15. 11. 1996, s. 12.
([2]) EFT L 178 af 23. 6. 1998, s. 11.
([3]) EFT L 346 af 22. 12. 1998, s. 44.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. april 1998

om statsstøtte til Triptis Porzellan GmbH i. GV (under konkursbehandling) Thüringen

(meddelt under nummer K(1998) 1324)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/157/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første punktum,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i overensstemmelse med nævnte artikler at have givet alle parter lejlighed til at udtale sig i sagen under hensyntagen til disse udtalelser, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Kommissionen informerede ved brev af 30. maj 1997 Tyskland om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, i forbindelse med støtten til Triptis Porzellan GmbH, Thuringen (herefter benævnt »Triptis«) og opfordrede samtidig Tyskland til at udtale sig herom.

De øvrige medlemsstater og interesserede parter blev ved offentliggørelsen af meddelelsen om indledningen af proceduren i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [1] informeret om sagen og opfordret til at fremsætte deres bemærkninger.

Tyskland udtalte sig om sagen i brev af 11. juli 1997, som Kommissionen modtog samme dag. Ved brev af 28. juli og 5. august 1997 bad Kommissionen om yderligere oplysninger. Tyskland svarede derefter ved brev af 29. august (modtaget den 12. september) og 8. september 1997 (modtaget den 9. september). Den 18. og 19. september 1997 blev sagens forhold drøftet i Berlin med repræsentanter for Tyskland.

Kommissionen modtog den 15. september 1997 bemærkninger fra en spansk konkurrent. Oversættelsen af disse bemærkninger blev tilsendt Tyskland ved brev af 27. oktober 1997. Tyskland svarede derefter ved brev af 1. december, som Kommissionen modtog den 2. december 1997.

II

Den tyske porcelænsproducent Triptis Porzellan GmbH, Thüringen, blev grundlagt i 1891 under navnet Unger & Gretschel. Virksomheden lå i Thüringen, en af de nye delstater.

I det tidligere DDR udgjorde VEB Porzellanwerk Triptis en del af kombinatet Feinkeramik Kahla. Virksomheden havde hverken eget varemærke eller eget distributionssystem.

Den 1. juli 1990 overtog Treuhandanstalt (herefter benævnt THA) VEB Porzellanwerk Triptis med ca. 900 medarbejdere.

[1] EFT C 250 af 15. 8. 1997, s. 3.

Omstruktureringen af Triptis blev påbegyndt ved privatiseringen af virksomheden i september 1993. I forbindelse med indledningen af proceduren gav Kommissionen udtryk for sin tvivl med hensyn til den fremgangsmåde, der var valgt for privatiseringen.

Under privatiseringen modtog virksomheden en omfattende støtte (i alt 34,7 mio. DEM i gældseftergivelse), der helt og fuldt var dækket af Treuhand-ordningen, som Kommissionen har godkendt ([1]). I tilslutning til privatiseringen måtte virksomheden omlægges, ligesom der måtte opbygges et nyt afsætnings-/distributionssystem for nye markeder som følge af, at de gamle østmarkeder faldt bort. Opstarten af virksomheden lige efter privatiseringen var derfor forbundet med vanskeligheder og resulterede i, at virksomheden måtte påtage sig store forpligtelser.

I begyndelsen af 1995 erkendte ledelsen, at den ikke fortsat ville kunne finansiere omstruktureringen af egne midler. Virksomheden henvendte sig derfor til Bundesanstalt vereinigungsbedingter Sonderaufgaben (BvS — forbundsorgan for særlige genforeningsrelaterede opgaver) for at opnå finansiel støtte. Støtten blev ydet af BvS inden for rammerne af en samordnet aktion som et lån på 8 mio. DEM (med tillæg af renter). Senere gav BvS afkald på tilbagebetalingen af lånet. Kommissionen fik meddelelse herom på det tidspunkt, hvor BvS renoncerede på tilbagebetalingen. Alle involverede parter (investorer, arbejdstagere, BvS) gjorde sig store anstrengelser for at sanere virksomheden. Hessische Landesbank (herefter benævnt HeLaBa) gav således afkald på tilbagebetalingen af 10 mio. DEM af en større gældspakke.

Den 30. april 1997 besluttede Kommissionen at indlede proceduren i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, over for den støtte, der var ydet Triptis. Kommissionen konkluderede, at BvS-lånet på 8 mio. DEM (med tillæg af renter) udgjorde støtte, der i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 93, stk. 3, skulle have været meddelt Kommissionen på ydelsestidspunktet. Det var samtidig desuden et spørgsmål, om HeLaBa's renoncering på tilbagebetalingen af 10 mio. DEM udgjorde statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1.

Proceduren blev primært indledt af følgende to årsager:

1) Da HeLaBa er statsejet, var Kommissionen i tvivl om, om banken ved sin renoncering på tilbagebetalingen af lånet reelt også havde handlet som en privatejet bank. Af den grund herskede der stadig tvivl om støttens størrelse. Dette spørgsmål skulle afklares inden for rammerne af proceduren.

2) Triptis producerede på et marked med stor overkapacitet. I forbindelse med hele omstruktureringsprocessen reducerede virksomheden sin kapacitet med 50 %, men der var ikke planlagt en yderligere reduktion af kapaciteten i forhold til den nye støtte. I lyset af den store overkapacitet i porcelænssektoren kunne det ikke afvises, at støtten til Triptis påvirkede konkurrencen på urimelig vis, og at konkurrenterne, der ikke modtog støtte, led skade. I andre tilfælde inden for samme sektor har konkurrenterne gjort indvendinger mod mulige støtteforanstaltninger.

   Med udgangspunkt heri opstod der en alvorlig tvivl om, hvorvidt denne støtte var forenelig med undtagelsesbestemmelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), og især med EF's rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ([2]).

   Kommissionen ytrer ingen steder tvivl om virksomhedens levedygtighed.

III

Først ved brev af 11. juli 1997 informerede Tyskland Kommissionen om, at virksomheden den 30. april 1997 var taget under konkursbehandling. Ifølge egne oplysninger modtog den tyske regering først oplysninger om konkursbehandlingen i juli. Tyskland havde derfor til hensigt at trække anmeldelsen af støtten tilbage.

Kommissionen meddelte ved brev af 28. juli 1997 Tyskland, at det ikke var muligt at trække anmeldelsen tilbage, da støtten allerede var ydet inden anmeldelsen i juli og september 1996, og proceduren i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, allerede var indledt over for disse støtteforanstaltninger. Kommissionen meddelte samtidig Tyskland, at den ved vurderingen tog udgangspunkt i den dato, hvor støtten blev ydet, og at det derfor ikke ændrede noget, at den anmeldte støtte som følge af konkursbehandlingen blot indgik i sagens talmateriale.

Det fremgår af de oplysninger, der blev forelagt den 8. september 1997, at 90 % af lånet på 10 mio. DEM, hvis tilbagebetaling HeLaBa renoncerede på inden for rammerne af den samordnede aktion, var dækket af en garanti, som delstaten Thüringen havde stillet. Denne garanti er aldrig blevet anmeldt og må derfor anses for ulovlig. Efter at HeLaBa havde givet afkald på tilbagebetaling af lånet, påberåbte banken sig delstaten Thüringens garanti og fik derefter udbetalt 90 % af det oprindelige lånebeløb (9 mio. DEM). Da renonceringen på tilbagebetalingen og udbetalingen af garantien allerede fandt sted i 1996, rejste hverken HeLaBa eller delstaten Thüringen som følge af konkursbehandlingen krav angående lånet eller garantien.

([1]) E15/92 (ikke offentliggjort). Af den samlede gældseftergivelse på 34,71 mio. DEM var 19,26 mio. DEM varemærket likviditetssikring, 7,25 mio. DEM investeringsformål og 8,2 mio. DEM tabsinddækning. Da virksomheden lå under Treuhand-ordningens tærskelværdier på 1 500 medarbejdere, og THA's finansielle forpligtelser lå under 150 mio. DEM, skulle der ikke foretages individuel anmeldelse.

([2]) EFT C 368 af 23. 12. 1994, s. 12.

Desuden havde delstaten Thüringen i 1993 og 1994 stillet garantier over for HeLaBa på lån på i alt 26,75 mio. DEM (til dækning af 90 % af det samlede faktiske lånebeløb) uden at informere Kommissionen herom. Disse garantier blev i forbindelse med privatiseringen ydet af delstaten Thüringens finansministerium for investeringslån på 14,75 mio. DEM og 5 mio. DEM samt for driftsmidler på 7 mio. DEM. I dette beløb indgår 90 % dækningen af lånet på 10 mio. DEM, hvis tilbagebetaling der blev givet afkald på i 1996. Da delstaten Thüringen allerede har udbetalt denne garanti til HeLaBa (i alt 9 mio. DEM), skal der ved vurderingen også tages højde for dette støttebeløb.

HeLaBa gjorde i forbindelse med konkursbehandlingen krav gældende på de resterende lån på 16,75 mio. DEM, men dette beløb vil formodentlig kun i meget begrænset omfang blive udlignet under konkursbehandlingen. Følgelig kan det stort set antages for givet, at de pågældende garantier kommer til udbetaling. Derfor inddrages den samlede sum af ulovligt indrømmede garantier, der udgør et støttebeløb på 24,075 mio. DEM, i vurderingen.

I brev af 1. december 1997, der blev fremsendt som en reaktion på, at proceduren blev indledt, meddelte Tyskland, at BvS i forbindelse med konkursbehandlingen har anmeldt en bøde på 8,75 mio. DEM for ikke-overholdte beskæftigelsesgarantier, en bøde på 2,685 mio. DEM for manglende dokumentation for korrekt anvendelse af hensættelser samt lånebeløbet på 8 mio. DEM (med tillæg af renter), hvis tilbagebetaling der blev givet afkald på i den samordnede aktion.

IV

Efter Triptis' konkurs forsøgte kurator at finde en køber, der kunne overtage virksomhedens anlægsaktiver i forbindelse med en anden privatisering, så driften af virksomheden kunne opretholdes (redningsløsning). Forskellige porcelænsproducenter i Tyskland, Europa og uden for Europa fik tilbudt virksomheden. THA modtog 13 tilbud. Der blev indgået kontrakt med den investor, der forelagde den bedste plan og det bedste tilbud.

Der var til sidst kun to interessenter tilbage, nemlig den tyske virksomhed Winterling Porzellan AG, Kirchenlamitz, og den franske virksomhed Medart de Noblat, Limoges. Den 18. juni 1997 blev anlægsaktiverne i Triptis GmbH under konkursbehandling solgt til Winterling for 2,5 mio. DEM. Winterlings tilbud omfattede desuden en investeringsgaranti på 8 mio. DEM og opretholdelsen af 160 arbejdspladser. Af den grund blev Winterlings tilbud anset for det bedste. Medart de Noblat ville nemlig kun betale 1 DEM, stille investeringsbeløb på 4 mio. DEM til rådighed og ikke stille nogen beskæftigelsesgaranti.

Ifølge det oplyste var kapaciteten i 1996 3 000 tons og kapacitetsudnyttelsen på fem arbejdsdage 2 300 tons. For det »nye« Triptis' vedkommende tænkes kapaciteten ikke yderligere nedbragt, idet kapaciteten fortsat vil ligge på 3 000 tons og kapacitetsudnyttelsen på syv arbejdsdage 2 880 tons.

Virksomheden vil ganske vist ikke modtage omstruktureringsstøtte, men delstaten Thüringen planlægger at stille nye midler til rådighed til investeringer inden for rammerne af den 26. rammeplan for forbundsstatens og delstaternes fællesprogram Gemeinschaftsaufgabe ([1]).

V

Ved brev af 16. december 1997 tilsendte Kommissionen Tyskland tredjemands, dvs. den spanske konkurrents, bemærkninger, som Kommissionen havde modtaget efter offentliggørelsen af beslutningen om at indlede proceduren.

Den spanske konkurrent var bekymret over de virkninger, som en omstrukturering af Triptis med finansiel støtte fra staten ville få på det europæiske porcelænsmarked. Konkurrenten anførte, at Triptis ville opnå en betydelig fordel, da den spanske konkurrent selv ville skulle finansiere sine omstruktureringsforanstaltninger, medens Triptis modtog statsstøtte hertil. Det ville betyde en alvorlig påvirkning af konkurrencen på et marked med meget stor overkapacitet, ligesom det ville påføre de konkurrenter, der ikke modtog finansiel støtte fra staten, skade. Konkurrenten bestred desuden, at den fleksibilitet, som Kommissionen kan udvise i spørgsmål vedrørende kapacitetsnedbringelser i støtteberettigede områder gav Kommissionen mulighed for helt at se bort fra en kapacitetsnedbringelse. Derfor skulle omstruktureringsstøtte i henhold til konkurrenten altid være forbundet med en kapacitetsnedbringelse. Som følge heraf er konkurrenten udelukkende indforstået med en mindre nedbringelse. Konkurrenten anførte som tredje argument, at Triptis planlagde at øge eksportandelen fra 20 % til 38 %, hvilket i lyset af den allerede eksisterende store overkapacitet på markedet ville ske på bekostning af virksomhedens vesteuropæiske konkurrenter.

VI

Ved brev af 1. december 1997 fremsendte Tyskland sit svar på den spanske konkurrents bemærkninger.

Tyskland bekræftede i sit brev, at HeLaBa gjorde krav på 16,75 mio. DEM gældende i forbindelse med konkursbehandlingen, medens delstaten Thüringen ikke gjorde sådanne krav gældende i forbindelse med de 9 mio. DEM, som HeLaBa havde gjort krav på som garantiydelse.

([1]) N 123/97

BvS stillede krav om et samlet beløb på 19 717 567 DEM (8,75 mio. DEM i bøde for beskæftigelsesgarantier, 2,685 mio. DEM i bøde på grund af ikke-dokumenteret korrekt anvendelse af hensættelser og 8 mio. DEM (med tillæg af renter) for tilbagebetalingsrenonceringen).

Med hensyn til kapacitetsspørgsmålet henviste man til anmeldelsen, hvori der allerede var anført en reduktion af kapaciteten fra 6 500 tons til 3 000 tons efter privatiseringen i 1993, ligesom man endnu en gang gjorde opmærksom på, at der ikke var planlagt yderligere fremtidige nedbringelser i relation til den nye støtte.

VII

Under proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, har Kommissionen fået bekræftet sin opfattelse af, at BvS-lånet på 8 mio. DEM (med tillæg af renter) må betragtes som støtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og ikke er forenelig med undtagelsesordningen i artikel 92, stk. 3, især ikke med EF's rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, som er det eneste grundlag, hvorpå støtten kunne have været ydet.

Det samme gælder de ulovlige garantier fra delstaten Thüringen på 26,75 mio. DEM, der kom frem under konkursbehandlingen.

Det konstateres samtidig, at HeLaBa's renoncering på tilbagebetalingen af et lån på 10 mio. DEM i den samordnede aktion i sig selv ikke udgør støtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, da 90 % af lånet var omfattet af en statsgaranti. Med en sådan garanti flyttes den risiko, som en bank påtager sig ved at bevilge et lån til en virksomhed, (og det spiller i den forbindelse ingen rolle, om virksomheden er kriseramt eller ikke), næsten i fuldt omfang over til det offentlige, medens banken selv næsten ingen risiko må bære.

1. Det beløb på 8 mio. DEM (med tillæg af renter), som BvS har ydet Triptis i form af et lån til en rentesats på 4,4 % udgør utvivlsomt støtte i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-altalens artikel 61, stk. 1. Da virksomheden har været kriseramt siden privatiseringen i 1993, ville ingen privat bank eller privat investor have ydet et lån til en rentesats, der ligger under markedsrenten, der i 1996 udgjorde 7,33 %. Virksomheden befandt sig primært i vanskeligheder som følge af den sene privatisering, der skyldtes, at der ikke kunne findes nogen privat investor. Der blev derfor ikke udarbejdet og gennemført nogen privatiseringsplan. De nødvendige investeringer blev derfor gennemført med forsinkelse, samtidig med at virksomhedens gæld voksede, medens produktionen fortsat var baseret på det gamle udstyr og dermed ineffektiv.

   Inden for rammerne af den samordnede aktion blev der derefter renonceret på tilbagebetalingen af lånet på 8 mio. DEM (med tillæg af renter). Støtteintensiteten udgjorde på det tidspunkt allerede ca. 100 %, da virksomheden var kriseramt, jf. Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne om anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 på offentlige virksomheder ([1]). Renonceringen på tilbagebetalingen af lånet betyder således ikke, at støtteintensiteten øges.

2. Delstaten Thüringens garantier på 26,75 mio. DEM (udbetalt i flere trancher) udgør ligeledes støtte i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 1. Det støtteelement, der er resultatet af en sådan garanti, må almindeligvis ansættes til forskellen mellem renten på et lån på markedsvilkår og den faktiske rente på det lån, der dækkes af garantien. Kommissionen har altid, som f.eks. i sin beslutning 94/696/EF ([2]), ment, at hele lånebeløbet må betragtes som støtte i tilfælde, hvor et kreditinstitut som følge af en virksomheds vanskelige finansielle situation ikke er villig til at yde et lån uden statsgaranti. Da det her drejer sig om en garanti på 90 %, udgør støtten 24,075 mio. DEM.

   Støtten til Triptis måtte forventes at medføre en fordrejning af konkurrencen og påvirke handelen mellem medlemsstater. Triptis producerer og sælger husholdningsporcelæn i det øvre A-segment. I 1995 udgjorde det relevante marked i dette segment i de gamle delstater ca. 341 mio. DEM og i de nye delstater ca. 98 mio. DEM. Triptis' andel af det tyske marked, der er et af de største markeder i EF, udgjorde i dette år 3,6 %. I keramik-/porcelænssektoren finder der en intensiv udveksling af varer sted mellem Tyskland og andre medlemsstater. I 1993 beløb den tyske import af bord- og pynteporcelæn sig til 357,02 mio. ECU og eksporten til 403,97 mio. ECU.

   Værdien af EU-porcelænssektorens produktion udgør 17 mia. ECU, og sektoren beskæftiger 210 000 personer i i alt mere end 2 500 virksomheder. I perioden 1984-1993 steg den europæiske produktion med gennemsnitlig 0,9 % årligt og forbruget med 1,18 %. Triptis var stærkt involveret i handelen inden for EF. Ca. 20 % af produktionen blev leveret til det vesteuropæiske marked, især til Italien, Frankrig og Sverige. Al støtte til Triptis kan derfor forbedre virksomhedens stilling på markedet i forhold til konkurrenterne i EF, der ikke modtager statsstøtte.

([1]) EFT C 307 af 13. 11. 1993, s. 3.
([2]) EFT L 273 af 25. 10. 1994, s. 22.

Delstaten Thüringens garantistøtteprogram ([1]), der som bekendt var grundlag for garantierne i 1993 og 1994 ([2]), var på det pågældende tidspunkt ikke anmeldt og er indtil i dag heller ikke godkendt for perioden 1992-1994. Da støtteforanstaltningerne således ikke var en del af et godkendt program, skulle de anmeldes individuelt før gennemførelsen, jf. EF-traktatens artikel 93, stk. 3. Tyskland har ikke opfyldt disse forpligtelser efter EF-traktatens artikel 93, stk. 3, idet BvS' lån og delstatens garantier blev ydet uden forudgående godkendelse fra Kommissionens side. Det drejer sig således om ulovlig støtte.

Der ville imidlertid have været mulighed for at undtage støtten fra forbuddet mod al støtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1. Undtagelsesbestemmelsen i EF-traktatens artikel 92, stk. 2, kan ikke anvendes i dette tilfælde som følge af støttens karakter og som følge af, at man ikke har bestræbt sig på at opfylde forudsætningerne for, at undtagelsesbestemmelserne kunne finde anvendelse.

Med hensyn til undtagelsesordningen i EF-traktatens artikel 92, stk. 3, er det korrekt, at Triptis ligger i et område med en betydelig underbeskæftigelse og en usædvanlig lav levestandard. Ifølge EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), kan støtte til fremme af den økonomiske udvikling i sådanne områder betragtes som forenelig med fællesmarkedet. Den berørte støtte bidrog med sikkerhed ikke til den økonomiske udvikling i området, da den i første række havde til formål at holde en virksomhed, der arbejdede med underskud, på markedet, og ikke at skabe arbejdspladser og investeringer. Støtten må af den grund betragtes som ad hoc-støtte, der har til formål at genoprette rentabiliteten i en kriseramt virksomhed i en økonomisk svækket region.

Vurderingen af, om støtten er forenelig med fællesmarkedet, skal således foretages på grundlag af artikel 92, stk. 3, litra c), da det drejer sig om en omstrukturering af en kriseramt virksomhed. For at undtagelsesbestemmelsen i EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), kan komme til anvendelse, skal den pågældende støtte opfylde betingelserne i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder. Følgende betingelser skal således opfyldes:

— støtten skal inden for et rimeligt tidsrum og på basis af et bæredygtigt og realistisk omstruktureringsprogram gøre virksomheden sund og rentabel

— støtten må ikke have uacceptabelt konkurrencefordrejende virkninger. Det betyder, at en støtte efter ovennævnte rammebestemmelser kun kan godkendes, hvis der træffes foranstaltninger for i videst muligt omfang at opveje eventuelle skadelige virkninger på konkurrenterne, da støtten i modsat fald vil være i strid med den fælles interesse og ikke vil være omfattet af undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra c). Hvis en objektiv vurdering af efterspørgsels- og udbudssituationen viser, at der er strukturel overkapacitet på det relevante marked i EF, skal omstruktureringsplanen yde et i forhold til den modtagne støtte rimeligt bidrag til omstruktureringen af branchen på dette marked gennem en definitiv nedskæring eller nedlukning af kapaciteten. Kommissionen har dog mulighed for at lempe dette krav i et område, der falder ind under EF-traktatens artikel 93, stk. 3, litra a)

— støtten skal være begrænset til det strengt nødvendige minimum. Det skal ved en analyse af foranstaltningerne påvises, at støtten står i forhold til omkostningerne og fordelene ved omstruktureringen. Støtten skal ydes på en sådan måde, at der ikke blot stilles midler til rådighed for virksomheden, der ikke er strengt nødvendige. Støtten må ikke anvendes til aggressive og markedsfordrejende aktiviteter eller til investeringer, der ikke er nødvendige af hensyn til omstruktureringen, men som er uundgåelige, hvis virksomhedens særlige problemer skal løses.

Med hensyn til den første betingelse betvivlede Kommissionen med udgangspunkt i de tal, Tyskland havde forelagt i anmeldelsen og i de senere indsendte oplysninger, ikke virksomhedens rentabilitet ved indledningen af proceduren efter artikel 93, stk. 2. I de planlagte prognoser går man ud fra, at den årlige omsætning vil stige konstant, at rentabiliteten vil være genoprettet i 1997/98, og at overskuddet i samme år vil udgøre 1,25 mio. DEM. Den tvivl, der gav anledning til, at proceduren blev indledt, gik udelukkende på kapacitetsspørgsmålet og usikkerheden omkring støttens faktiske størrelse. Det viste sig dog ved virksomhedens konkurs den 30. april 1997, at de tal, der var indsendt fem måneder tidligere, åbenbart enten allerede var forældede, da de ankom til Kommissionen, eller var baseret på urealistiske antagelser. Dertil kommer, at Tyskland tilsyneladende havde kendskab hertil, inden Kommissionen blev underrettet herom.

Desuden havde Kommissionen på det tidspunkt, hvor proceduren blev indledt, ikke kendskab til den ulovlige støtte på 26,75 mio. DEM ydet i form af delstaten Thüringens garantier. I 1993 og 1994 — altså på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet — synes der desuden ikke at have foreligget en bæredygtig omstruktureringsplan, hvorfor der heller ikke blev truffet de dertil hørende foranstaltninger i forbindelse med støtten.

([1]) Retningslinjer for delstaten Thüringens garantistillelse over for virksomheder og liberale erhverv fra 18. 6. 1992. Som det udtrykkeligt blev konstateret i Kommissionens skrivelse blev der ved vedtagelsen af den efterfølgende garantiplan i 1996 ikke taget højde for den forudgående; SG(96) D/11031.

([2]) Thüringen påberåbte sig på intet tidspunkt under proceduren dette retsgrundlag.

På trods af alle bestræbelser lykkedes det således ikke at genoprette Triptis' rentabilitet, ligesom det heller ikke lykkedes at nå målet med den samordnede aktion, nemlig at redde Triptis fra konkurs.

Med hensyn til anden betingelse skal det bemærkes, at det under proceduren viste sig, at der faktisk er overkapacitet i porcelænsbranchen. Mellem 1984 og 1991 steg produktionen og forbruget af keramiske varer konstant i EU, hvorimod der i 1992 og 1993 var tale om et fald. Siden 1994 har man forventet stigende produktionstal. En vækst i eksporten kan heller ikke udligne konkurrencepresset i sektoren. Øget import fra Sydøstasien og central- og østeuropæiske lande, herunder især Tjekkiet og Ungarn, der profiterer af deres handelsaftaler med EF, kunne tværtimod skærpe den anspændte konkurrencesituation i forbindelse med kapacitetsoverskuddet i EF yderligere. Resultatet har været høje produktionsomkostninger og det kapacitetsoverskud, der hersker inden for bordservicesektoren i EF. Der er derfor stadig lang vej igen, inden omstruktureringen er gennemført.

Det blev under proceduren konstateret, at støtten til Triptis i lyset af den store overkapacitet i porcelænssektoren faktisk har uacceptable konkurrencefordrejende virkninger og dermed skader konkurrenter, der ikke modtager støtte og selv skal klare strukturtilpasningen. Antagelsen af, at støtten til Triptis formodentlig fordrejer konkurrencen, bekræftes af den reaktion, Kommissionen har modtaget fra en spansk konkurrent.

Ifølge tredje betingelse skal det sikres, at virksomheden ikke får stillet midler fil rådighed, som ikke er strengt nødvendige, og som ville give virksomheden mulighed for at føre en aggressiv markedspolitik uden tilknytning til strukturomlægningen. En stor del af støtten blev allerede ydet i 1993 og 1994 og skyldtes den store gæld og de omfattende rentebetalinger. Det samme gælder for de 8 mio. DEM, Triptis fik stillet til rådighed, men hvoraf blot 600 000 DEM blev udbetalt kontant, medens de resterende 7,4 mio. DEM gik til at udligne tabene i perioden 1994-1996.

Med hensyn til spørgsmålet, om støtten står i et rimeligt forhold til fordelene, har Triptis allerede skudt 17 mio. DEM i investeringer og 24,7 mio. DEM i tabsudligning. Desuden forpligtede virksomheden sig i 1996 til at investere yderligere 2,5 mio. DEM. Investorerne forpligtede sig i den forbindelse til at indskyde hver 100 000 DEM. Da deres egne midler dermed er brugt op, kan de ikke længere indskyde flere midler. I og med at investorerne er privatpersoner, og ikke finansstærke selskaber, må det finansielle bidrag betragtes som rimeligt.

Da støtten allerede nu ikke opfylder to af de tre kriterier i rammebestemmelserne, kan støtten ikke godkendes på grundlag af EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c).

Under hensyntagen til alle anførte forhold må Kommissionen konkludere, at det lån på 8 mio. DEM (med tillæg af renter), som BvS har ydet, og de garantier på i alt 26,75 mio. DEM (støtteintensitet 24,075 mio. DEM), som delstaten Thuringen har ydet, må betragtes som støtte, der ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 3.

3. HeLaBa's renoncering på tilbagebetalingen af lånet på 10 mio. DEM i den samordnede aktion udgør ikke i sig selv støtte, da lånet blev ydet i forbindelse med en 90 % statsgaranti, der udgør aktionens støtteelement. Det synes i den forbindelse rimeligt at antage, at der er tale om en almindelig markedsmæssig adfærd, selv om det offentlige havde stillet garanti for 90 % af lånet og dermed påtaget sig den største del af risikoen.

4. Med hensyn til den redningsløsning, der blev sat i gang efter Triptis' konkurs, og hvor Winterling overtog virksomhedens anlægsaktiver, skal det stadig undersøges, om dette tilbud også var det bedste. Efter at der havde været foretaget et offentligt og ubegrænset udbud, var der to interessenter tilbage, nemlig Winterling og den franske virksomhed Medart de Noblat. Winterlings tilbud omfattede en købspris på 2,5 mio. DEM, en investeringsgaranti på 8 mio. DEM og en forpligtelse til at overtage 160 beskæftigede. Medart de Noblats tilbud omfattede en købspris på blot 1 DEM og en investeringsgaranti på 4 mio. DEM, men intet beskæftigelsestilsagn. På grundlag heraf kunne Winterlings tilbud betragtes som det bedste. Derefter blev Triptis' anlægsaktiver den 18. juni 1997 solgt til Winterling. Det kan på grundlag heraf konkluderes, at der ikke var støtteforanstaltninger på tale, da Winterling købte Triptis' anlægsaktiver.

Det fremgår af de oplysninger, som Tyskland forelagde den 9. september 1997, at den nye virksomhed ikke vil modtage omstruktureringsstøtte. De midler til nye investeringer, som delstaten Thüringen vil stille til rådighed inden for rammerne af den godkendte 26. rammeplan for Gemeinschaftsaufgabe, udgør en undtagelse hertil. Subventioneringen må således betragtes som støtte, men den er omfattet af Kommissionens godkendelse. Enhver anden støtte til den nye virksomhed skal anmeldes til Kommissionen.

VIII

Hvis en støtte findes uforenelig med fællesmarkedet, anmoder Kommissionen medlemsstaten om at kræve støtten tilbagebetalt af støttemodtagerne [1]. Da dette er tilfældet for de foranstaltninger, der er truffet til fordel for Triptis, der er genstand for denne beslutning, skal støtten kræves tilbagebetalt. Det ændrer ikke denne vurdering, at Triptis i mellemtiden er under konkursbehandling.

For tilbagesøgning af støtten gælder tysk lovgivning, herunder bestemmelserne om betaling af morarenter af statslige tilgodehavender. Morarenterne beregnes efter gældende referencesats og betales fra det tidspunkt, hvor støtten er ydet [2].

I overensstemmelse med EF-Domstolens dom af 21. marts 1990 i sag C-142/87, Belgien mod Kommissionen [3], skal de pågældende bestemmelser ved tilbagesøgningen af støtten anvendes på en sådan måde, at den efter EF-retten krævede tilbagebetaling ikke gøres praktisk umulig. Eventuelle vanskeligheder vedrørende fremgangsmåden eller af anden art, der vedrører gennemførelsen af foranstaltningen, påvirker ikke dennes lovlighed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Både det lån på 8 mio. DEM (med tillæg af renter), som Bundesanstalt vereinigungsbedingter Sonderaufgaben har ydet, og den garanti på 90 % af et lånebeløb på 26,75 mio. DEM (støttebeløb: 24,075 mio. DEM), som delstaten Thüringen har ydet til fordel for Triptis Porzellan GmbH (i trancher), er ulovlige, da de blev ydet uden først at være anmeldt til Kommissionen, jf. EF-traktatens artikel 93, stk. 3.

Støtten er i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, uforenelig med fællesmarkedet, da ingen af de forudsætninger for en fritagelse eller undtagelse, den er anført i ovennævnte artikler, er opfyldt.

Artikel 2

Tyskland sikrer, at den i artikel 1 nævnte støtte kræves tilbagebetalt og tilbagebetales i fuldt omfang senest to måneder efter meddelelse af denne beslutning.

Tilbagesøgningen af støtten skal ske i overensstemmelse med procedurer og regler i tysk lovgivning, herunder især reglerne om moracenter for statslige tilgodehavender, og omfatter en forrentning af støtten fra ydelsestidspunktet til tilbagebetalingstidspunktet til en rente, der svarer til referencerenten ved beregning af nettosubventionsækvivalenten for regionalstøtte i Tyskland.

Disse bestemmelser skal anvendes på en sådan måde, at den efter EF-retten krævede tilbagebetaling ikke gøres praktisk umulig. Eventuelle vanskeligheder vedrørende fremgangsmåden eller af anden art, der vedrører gennemførelsen af foranstaltningerne, påvirker ikke dennes lovlighed.

Artikel 3

Senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning meddeler Tyskland Kommissionen, hvilke foranstaltninger Tyskland har truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

---

[1] Kommissionens meddelelse af 24. 11. 1983, (EFT C 318 af 24. 11. 1983, s. 3.)

[2] Kommissionens skrivelse til medlemsstaterne SG(91) D/4577 af 4. 3. 1991.

[3] Sml. 1990, s. I-959, præmis 58-63.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. februar 1999

om bemyndigelse af medlemsstaterne til undtagelsesvis at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF for planter af Vitis L., dog ikke frugter, med oprindelse i Kroatien

(meddelt under nummer K(1999) 328)

(1999/158/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet [1], senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/2/EF [2], særlig artikel 14, stk. 1,

under henvisning til anmodning fra Italien vedrørende planter af Vitis L., dog ikke frugter, med oprindelse i Kroatien, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge direktiv 77/93/EØF må planter af Vitis L., dog ikke frugter, med oprindelse i tredjelande principielt ikke føres ind i Fællesskabet;

ved beslutning 97/78/EF [3] og 98/86/EF [4] bemyndigede Kommissionen medlemsstaterne til at indrømme undtagelser for planter af Vitis L., dog ikke frugter, med oprindelse i Kroatien på nærmere angivne betingelser i sæsonen 1997 og 1998;

der har ikke været nogen bekræftede fund af skadegørere under undersøgelserne af de planter, der er blevet ført ind i henhold til beslutning 98/86/EF;

de forhold, der gør bemyndigelsen berettiget for Kroatiens vedkommende, gør sig stadig gældende;

der bør derfor gives bemyndigelse til en undtagelse i en begrænset tid, forudsat at der stilles særlige betingelser, og uden at dette berører Rådets direktiv 68/193/EØF [5], senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, og eventuelle gennemførelsesbestemmelser hertil;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne bemyndiges til for planter af Vitis L., dog ikke frugter, med oprindelse i Kroatien på de i stk. 2 fastsatte betingelser at indrømme undtagelser fra artikel 4, stk. 1, i direktiv 77/93/EØF med hensyn til de forbud, der henvises til i del A, punkt 15, i direktivets bilag III.

2. Ud over kravene i bilag I og II til direktiv 77/93/EØF til planter af Vitis L. skal følgende særlige betingelser være opfyldt:

a) Planterne skal være formeringsmateriale i form af sovende øjne af nedenstående sorter:

— Babic

— Plavac Mali

— Plavina

— Debit

— Kuc

— Marastina.

b) De sovende øjne skal være bestemt til podning i EF i virksomheder som nævnt i litra h) på podestammer, der er produceret i EF.

c) De sovende øjne, der er bestemt for EF, skal være:

— indsamlet på vinmarker, som er officielt registreret. Listerne over registrerede vinmarker skal stilles til rådighed for de medlemsstater, der gør brug af undtagelsen, og for Kommissionen senest den 15. februar 1999. Listerne skal omfatte navn(e) på sorterne, antallet af rækker tilplantet med disse sorter og antallet af planter pr. række for hver af disse vinmarker, såfremt de anses for egnet til forsendelse til EF i 1999 på de i denne beslutning fastsatte betingelser

[1] EFT L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.
[2] EFT L 15 af 21. 1. 1998, s. 34.
[3] EFT L 22 af 24. 1. 1997, s. 35.
[4] EFT L 17 af 22. 1. 1998, s. 25.
[5] EFT L 93 af 17. 4. 1968, s. 15.

— forsvarligt emballeret, og emballagen skal være gjort genkendelig ved mærkning, således at den registrerede planteskole og sorten kan identificeres

— ledsaget af et plantesundhedscertifikat udstedt i Kroatien i henhold til artikel 7 og 12 i direktiv 77/93/EØF på grundlag af den deri fastsatte undersøgelse, og de skal navnlig være fri for følgende skadegørere:

— Daktulosphaira vitifoliae (Fitch)

— Xylophilus ampelinus (Panagopoulos) Willems et al.

— Grapevine Flavescence dorée MLO

— Xylella fastidiosa (Well et Raju)

— Trechispora brinkmannii (Bresad.) Rogers

— Tobakringpletvirus

— Tomatringpletvirus

— Blåbærbladpletvirus

— Ferskenrosettemosaikvirus.

Certifikatet skal i rubrikken »Supplerende erklæring« være forsynet med angivelsen: »Denne sending opfylder betingelserne i beslutning 1999/158/EF«.

d) Den officielle planteværnstjeneste i Kroatien skal drage omsorg for, at de sovende øjne kan identificeres fra indsamlingstidspunktet, jf. litra c), første led, indtil de pålæsses for at blive udført til EF.

e) De sovende øjne skal føres ind via indgangssteder, som er beliggende i en medlemsstat, der gør brug af undtagelsen og er udpeget med henblik herpå af denne medlemsstat. Disse indgangssteder og navnet og adressen på det i direktiv 77/93/EØF nævnte officielle ansvarlige organ, der står for de enkelte indgangssteder, skal af medlemsstaterne meddeles Kommissionen i tilstrækkeligt god tid forinden og skal stilles til rådighed for andre medlemsstater efter anmodning herom. I de tilfælde, hvor indførelsen til EF finder sted i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der gør brug af undtagelsen, underretter de officielle ansvarlige organer i indførelsesmedlemsstaten de officielle ansvarlige organer i de medlemsstater, der gør brug af undtagelsen, og samarbejder med dem for at sikre, at bestemmelserne i denne beslutning overholdes.

f) Inden de sovende øjne føres ind i EF, skal importøren officielt underrettes om betingelserne i litra a) til k). Importøren skal i tilstrækkeligt god tid forinden give de officielle ansvarlige organer i indførelsesmedlemsstaten meddelelse om hver enkelt indførelse, og denne medlemsstat underretter omgående Kommissionen om meddelelsens indhold med angivelse af:

— materialetype

— sort og mængde

— den oplyste indførelsesdato og bekræftelse af indgangsstedet

— navnet, adresse og beliggenhed for de virksomheder, der er nævnt i litra h), hvor de sovende øjne vil blive podet, og/eller de podede planter senere vil blive udplantet.

Importøren skal oplyse de officielle ansvarlige organer i sin egen medlemsstat om eventuelle ændringer af den ovennævnte forhåndsmeddelelse, helst så snart han har fået kendskab til dem og under alle omstændigheder inden indførselstidspunktet, og denne medlemsstat giver straks Kommissionen nærmere oplysninger om ændringerne.

g) Undersøgelserne, herunder eventuelle relevante prøver, i henhold til artikel 12 i direktiv 77/93/EØF og i henhold til denne beslutning skal foretages af de i direktivet nævnte officielle ansvarlige organer i de medlemsstater, der gør brug af denne undtagelse. Som led i disse undersøgelser udføres plantesundhedskontrollen af den medlemsstat, der gør brug af undtagelsen, og i givet fald i samarbejde med de nævnte organer i den medlemsstat, hvor de sovende øjne skal podes. Under plantesundhedskontrollen kontrollerer den eller de pågældende medlemsstater desuden for alle andre skadegørere. Uden at kontrollen i henhold til direktivets artikel 19a, stk. 3, andet led, første valgmulighed, derved tilsidesættes, skal Kommissionen træffe beslutning om, i hvilket omfang kontrollen i henhold til direktivets artikel 19a, stk. 3, andet led, anden valgmulighed, skal integreres i kontrolprogrammet i henhold til direktivets artikel 19a, stk. 5, litra c).

h) De sovende øjne må kun podes på podestammer og det podede materiale efterfølgende udplantes i virksomheder,

— hvis navn, adresse og beliggenhed er blevet meddelt de nævnte officielle ansvarlige organer i den medlemsstat, hvor virksomhederne er beliggende, af den person, som har til hensigt at anvende de sovende øjne, der er blevet indført i henhold til denne beslutning

og

— som er officielt registreret og godkendt med henblik på denne beslutning.

I de tilfælde, hvor pode- eller udplantingsstedet er beliggende i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der gør brug af undtagelsen, skal de officielle ansvarlige organer i den medlemsstat, der gør brug af undtagelsen, ved modtagelsen af ovennævnte for-

håndsmeddelelse fra importøren underrette de officielle ansvarlige organer i den medlemsstat, hvor de sovende øjne skal podes eller udplantes, med angivelse af navn, adresse og beliggenhed for de virksomheder, hvor materialet skal podes eller udplantes.

i) De officielle ansvarlige organer skal sørge for, at sovende øjne, som ikke anvendes i overensstemmelse med litra h), destrueres under de officielle ansvarlige organers kontrol. Der skal føres bøger, som holdes til rådighed for Kommissionen, over antallet af destruerede planter.

j) I de i litra h) nævnte virksomheder:

— kan det materiale, som er fundet fri for de i litra g) nævnte skadegørere, derefter anvendes til podning, og de podede planter skal udplantes og dyrkes på marker, der tilhører de i litra h) nævnte virksomheder, og de skal forblive i virksomhederne, indtil de flyttes til et bestemmelsessted uden for EF som nævnt i litra k)

— skal de podede planter i den efter indførslen følgende vækstperiode af de nævnte officielle ansvarlige organer i den medlemsstat, hvor de podede planter udplantes, på passende tidspunkter kontrolleres visuelt for skadegørere eller for tegn eller symptomer forårsaget af en skadegører, herunder Daktulosphaira vitifoliae (Fitch). På grundlag af en sådan visuel kontrol skal skadegørere, der har forårsaget sådanne tegn eller symptomer, identificeres ved en passende undersøgelsesprocedure

— skal planter, som ved den i de forrige led nævnte kontrol eller undersøgelse ikke er fundet fri for de skadegørere, der er nævnt i litra c), tredje led, eller som på anden måde giver anledning til betænkeligheder i forbindelse med karantænen, straks destrueres under de nævnte officielle ansvarlige organers kontrol.

k) Podede planter, der fremkommer ved vellykket podning med de i litra a) nævnte sovende øjne, må først frigives som podede planter i 2000 og flyttes til et bestemmelsessted uden for EF. De nævnte officielle ansvarlige organer drager omsorg for, at planter, der ikke flyttes, bliver officielt destrueret. Der skal føres bøger, som holdes til rådighed for Kommissionen, over antallet af vellykket podede planter, officielt destruerede planter og solgte planter og de solgte planters bestemmelsesland.

Artikel 2

Medlemsstaterne underretter ved den i artikel 1, stk. 2, litra f), nævnte meddelelse de øvrige medlemsstater og Kommissionen, hvis de gør brug af bemyndigelsen. Inden den 1. november 1999 tilsender de Kommissionen og de øvrige medlemsstater oplysninger om de mængder, der er indført i henhold til denne beslutning, sammen med en udførlig teknisk rapport om den officielle undersøgelse, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra j). Desuden tilsender eventuelle andre medlemsstater, hvor de sovende øjne podes på podestammer efter indførslen, og hvor de podede planter udplantes, inden den 1. november 1999 Kommissionen og de øvrige medlemsstater en detaljeret teknisk rapport om den officielle undersøgelse, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra j).

Artikel 3

Uden at dette berører artikel 14, stk. 3, i direktiv 77/93/EØF, underretter de berørte medlemsstater Kommissionen og de øvrige medlemsstater om alle tilfælde, hvor sendinger, der er ført ind i henhold til denne beslutning, ikke opfylder de heri fastsatte betingelser.

Artikel 4

Artikel 1 er gældende i tiden fra den 20. februar 1999 til den 30. marts 1999. Denne beslutning ophæves, såfremt det fastslås, at betingelserne i artikel 1, stk. 2, ikke er tilstrækkelige til at forhindre indslæbning af skadegørere eller ikke er blevet opfyldt.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. februar 1999

om importlicenser for varer inden for oksekødsektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia

(meddelt under nummer K(1999) 374)

(1999/159/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1706/98 af 20. juli 1998 om ordningen for landbrugsprodukter og varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-staterne og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 715/90 ([1]), særlig artikel 30,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1918/98 af 9. september 1998 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser i oksekødsektoren til Rådets forordning (EF) nr. 1706/98 om den ordning, der skal gælde for landbrugsprodukter og visse varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-staterne og om ophævelse af forordning (EF) nr. 589/96 ([2]), særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Med artikel 1 i forordning (EF) nr. 1918/98 åbnes der mulighed for udstedelse af importlicenser for produkter fra oksekødsektoren; indførslerne må imidlertid ikke overstige de mængder, som er fastsat for hvert af disse eksporterende tredjelande;

de licensansøgninger, der er indgivet fra den 1. til den 10. februar 1999, udtrykt som udbenet kød, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1918/98, overstiger for produkter med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia ikke de disponible mængder for disse lande; det er derfor muligt at udstede importlicenser for de mængder, der er anmodet om licens for;

de restmængder, for hvilke der kan ansøges om licenser fra den 1. marts 1999, bør fastsættes, uden at den samlede mængde på 52 100 tons overskrides;

det bør understreges, at denne beslutning ikke tilsidesætter bestemmelser i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande ([3]), senest ændret ved direktiv 97/79/EF ([4]) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Nedenstående medlemsstater udsteder den 21. februar 1999 importlicenser for produkter fra oksekødsektoren, udtrykt som udbenet kød, med oprindelse i visse stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet, for nedenstående mængder og oprindelseslande.

Tyskland:

— 320,000 tons med oprindelse i Botswana.

Det Forenede Kongerige:

— 480,000 tons med oprindelse i Botswana
— 355,000 tons med oprindelse i Zimbabwe
— 850,000 tons med oprindelse i Namibia
— 15,000 tons med oprindelse i Swaziland.

Artikel 2

Der kan i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1918/98 indgives licensansøgninger i løbet af de ti første dage af marts 1999 for følgende mængder udbenet oksekød:

— Botswana:	17 946,000 tons
— Kenya:	142,000 tons
— Madagaskar:	7 579,000 tons
— Swaziland:	3 333,000 tons
— Zimbabwe:	8 273,000 tons
— Namibia:	11 675,000 tons.

([1]) EFT L 215 af 1. 8. 1998, s. 12.
([2]) EFT L 250 af 10. 9. 1998, s. 16.
([3]) EFT L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.
([4]) EFT L 24 af 30. 1. 1998, s. 31.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 1999.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 422/1999 af 25. februar 1999 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 50 af 26. februar 1999)

Side 25, skemaets tredje kolonne »Restitutionssatser«, ud for ex 0402 21 19, litra a):

i stedet for: »85,34«

læses: »85,94«.